

Dosarul nr. 2rac-317/18

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: S. Slobodzean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” Societatea cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni împotriva Agentului de Asigurare „Sebcos Grup” Societatea cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, a fost casată hotărârea din 02 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La data de 05 august 2016 reclamanta ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agentului de Asigurare „Sebcos Grup” SRL cu privire la încasarea datoriei în mărime de 21967 de lei 50 bani și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 21 ianuarie 2013 a încheiat cu Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL contractul de mandat nr. 01-A/13, prin care l-a împuternicit pe acesta să încheie în numele său contracte de asigurare.

A specificat că, conform contractului menționat, Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL a intermediat contractele de asigurare Casco cu achitarea primei de asigurare în rate la următoarele autovehicule: nr. AC 130159 autovehiculul „BMW 730D”, n/î xxxxx, nr. AC 130160 autovehiculul „Volswagen Passat”, n/î xxxxx și nr. AC 130161 autovehiculul „BMW X5”, n/î xxxxx.

A susținut că, în corespundere cu datele de evidență contabilă pentru contractele menționate s-a creat o datorie în sumă totală de 21967 de lei 50 bani, cu titlu de prime de

asigurare pentru rata 3-4 (contract Casco nr. AC 130159 – 10104 de lei, contract Casco nr. AC 130160 – 3038 de lei și contract Casco nr. AC 130161 – 8825 de lei 50 bani).

A invocat că, prin scrisorile nr. 335/16, 336/16, 337/16 din 27 iunie 2016, s-a adresat contractanților acestor contracte intermediare pentru a fi comunicat faptul dacă au fost achitate tranșele 3 și 4 ale primelor de asigurare. Ulterior, fiind contactați telefonic, contractanții au declarat că au achitat aceste prime de asigurare către Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL.

A notat că, prin pretenția nr. 64 DJ din 01 februarie 2016, a solicitat Agentului de Asigurare „Sebcos Grup” SRL transferarea/achitarea datoriei acumulate, însă prin răspunsul nr. 1, recepționat la data de 26 februarie 2016, ultimul a refuzat achitarea primele de asigurare, solicitând expedierea extraselor din contul contractelor din speță și actul de verificare a decontărilor reciproce între ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL.

A subliniat că, prin scrisoarea nr. 180/DJ din 30 martie 2016, a solicitat repetat achitarea primelor de asigurare netransferate și a expediat actul de verificare a decontărilor reciproce. La data de 26 aprilie 2016 a recepționat scrisoarea Agentului de Asigurare „Sebcos Grup” SRL nr. 3 din 21 aprilie 2016, prin care și-a exprimat refuzul de a achita primele de asigurare.

A indicat că, prin scrisoarea nr. 767 din 16 mai 2016 a expediat în adresa Agentului de Asigurare „Sebcos Grup” SRL extrasele din conturile contractelor de asigurare Autocasco nr. AC 130159, nr. AC 130160 și nr. AC 130161, precum și informația intermediarului despre faptul că asiguratorul își rezervă dreptul de a depune în instanța de judecată cerere de chemare în judecată pentru încasarea forțată a datoriei, însă nu a primi un răspuns la cele indicate.

A relatat că, prevederile pct. 32 din contractul de mandat nr. 01-A/13, prevede că în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligațiilor de către una din părțile contractante, partea culpabilă este obligată să repare daunele celeilalte părți.

A solicitat încasarea de la Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL în beneficiul său a datoriei în mărime de 21967 de lei 50 bani și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în cuantum de 659 de lei 02 bani.

Prin hotărârea din 02 noiembrie 2017 a Judecătoria Strășeni, sediul Central, acțiunea depusă de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA, a fost casată hotărârea din 02 noiembrie 2017 a Judecătoria Strășeni, sediul Central și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă acțiunea depusă de ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA și a fost încasat de la Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL în beneficiul ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA datoria în sumă de 21967 de lei 50 bani și cheltuielile de judecată în cuantum de 1153 de lei 28 bani.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond eronat a concluzionat că actul de verificare contabilă (f.d.25), nu poate fi reținut ca probă, deoarece acesta nu întrunește condițiile de valabilitate a actului juridic, nu este semnat de către părți și nu este aplicată ștampila întreprinderii.

Totodată, instanța de apel a menționat că în situația în care contractanții nu ar fi achitat ratele primelor de asigurare, despre acest fapt ar fi fost notificat asiguratorul de

către intermediar - Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL conform pct. 21 din contractului de mandat nr. 01-A/13 din 21 ianuarie 2013, iar la rândul său, ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA ar fi purces la rezilierea contractului de asigurare.

Or, la materialele pricinii, contrar prevederilor art.118 alin.(1) CPC, nu se regăsesc careva înscrisuri ce ar confirma faptul că asigurătorul a recepționat o careva notificare de la intermediar sau de la asigurați privind neplata ratelor primelor de asigurare pentru contractele din litigiu, respectiv contractele de asigurare nr. AC 130159, nr. AC 130160 și nr. AC 130161 nu au fost reziliate, iar obligațiile asigurătorului de a plăti despăgubirea de asigurare în cazul survenirii unui eventual risc asigurat nu au încetat până la expirarea nemijlocită a contractelor de asigurare.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, la caz, urmează a fi reținut actul de verificare a decontărilor din 31 decembrie 2013, potrivit căruia Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL are o datorie față de apelant/reclamant în mărime de 21967 de lei 50 bani, or forma scrisă a acestuia a fost respectată, iar faptul că pîrîtul/intimat nu a aplicat ștampila și semnătură nu reprezintă inexistența datoriei, or probe contrare în acest sens nu au fost prezentate.

În consecință, instanța de apel a menționat că declarațiile prezentate în scris de Bodiul Marius și Bodiul Vladimir, nu pot fi reținute, deoarece notarul nu certifică faptele expuse în prezentul înscris, dar numai faptul că semnătura aparține persoanei care a semnat.

La data de 20 iunie 2018 Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, deși instanțele inferioare au identificat corect cadrul legal aplicabil speței, în mod eronat a interpretat prevederile legale și nu s-au expus asupra tuturor motivelor invocate în susținerea poziției sale.

A menționat că, prin decizia contestă a fost încălcat dreptul părților care nu au fost atrase în proces, or în situația încasării datoriei, contractanții contractului de asigurare pot iniția un potențial litigiu între intermediar, adică Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL și Bodiul Marius, Bodiul Vladimir privind încasarea datoriei ce rezultă din contractele de asigurare.

A specificat că, citația și apelul motivat a fost recepționat după pronunțarea deciziei instanței de apel, fapt care atestă imposibilitatea prezentării referinței la apel.

La data de 27 iulie 2018 ÎM „Grawe Carat Asigurări” SA a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 20 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Agentului de Asigurare „Sebcos Grup” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Agentul de Asigurare „Sebcos Grup” Societatea cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic